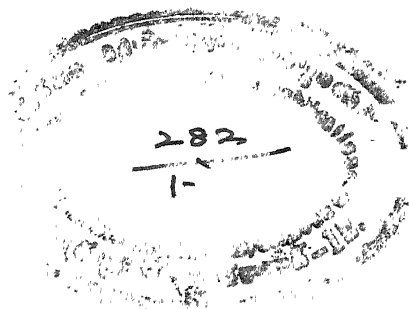

విద్యార్థి నిధి

రెవెన్యూ ధర్మశాస్త్ర పాఠశాల సాంఘిక నాటిక

1/4

విద్యార్థి నిధి

విద్యార్థి నిధి - విద్యార్థి నిధి - విద్యార్థి నిధి

మూడవ ముద్రణ

1987

ఖచ్చితం
తిగుణ

పచుణ

త్నా బుక్ సెంటర్

ండ్, విజయవాడ-2

మొల స. 5-00

தேவ லு க்கு

ఈ నాటిక మొ మొదటిసారిగా నా ఆధారం లో ప్రచురించబడింది. ఆ దర్శనంలో మొదటి భాగం ద్వారా సర్పిలు గా చేశాను. ఈ నాటిక టి. ద్వారా లోని కొన్ని మంత్రవలక్షణాలకు ప్రతీక. సర్పిలు ని సకల, నైరాశ్యం, క్రమశిక్షణా రాహిత్యం, బాధ్యతారాహిత్య మొదలగు ధర్మాలు వలసవారు వివిధ గా ముప్పలితాలను అనునించే, వాపై ఎన్నో ఆలు పెట్టుకొన్న తల్లిదండ్రులు విదంగా పరిచి దీక్షకు కట్టుగా చూపింది. డి. లో రచన చాలావరకు పుత్ర పుట్టిడియైనది.

979

8-10
 10-12
 12-14
 14-16
 16-18
 18-20
 20-22
 22-24
 24-26
 26-28
 28-30
 30-32
 32-34
 34-36
 36-38
 38-40
 40-42
 42-44
 44-46
 46-48
 48-50
 50-52
 52-54
 54-56
 56-58
 58-60
 60-62
 62-64
 64-66
 66-68
 68-70
 70-72
 72-74
 74-76
 76-78
 78-80
 80-82
 82-84
 84-86
 86-88
 88-90
 90-92
 92-94
 94-96
 96-98
 98-100
 100-102
 102-104
 104-106
 106-108
 108-110
 110-112
 112-114
 114-116
 116-118
 118-120
 120-122
 122-124
 124-126
 126-128
 128-130
 130-132
 132-134
 134-136
 136-138
 138-140
 140-142
 142-144
 144-146
 146-148
 148-150
 150-152
 152-154
 154-156
 156-158
 158-160
 160-162
 162-164
 164-166
 166-168
 168-170
 170-172
 172-174
 174-176
 176-178
 178-180
 180-182
 182-184
 184-186
 186-188
 188-190
 190-192
 192-194
 194-196
 196-198
 198-200
 200-202
 202-204
 204-206
 206-208
 208-210
 210-212
 212-214
 214-216
 216-218
 218-220
 220-222
 222-224
 224-226
 226-228
 228-230
 230-232
 232-234
 234-236
 236-238
 238-240
 240-242
 242-244
 244-246
 246-248
 248-250
 250-252
 252-254
 254-256
 256-258
 258-260
 260-262
 262-264
 264-266
 266-268
 268-270
 270-272
 272-274
 274-276
 276-278
 278-280
 280-282
 282-284
 284-286
 286-288
 288-290
 290-292
 292-294
 294-296
 296-298
 298-300
 300-302
 302-304
 304-306
 306-308
 308-310
 310-312
 312-314
 314-316
 316-318
 318-320
 320-322
 322-324
 324-326
 326-328
 328-330
 330-332
 332-334
 334-336
 336-338
 338-340
 340-342
 342-344
 344-346
 346-348
 348-350
 350-352
 352-354
 354-356
 356-358
 358-360
 360-362
 362-364
 364-366
 366-368
 368-370
 370-372
 372-374
 374-376
 376-378
 378-380
 380-382
 382-384
 384-386
 386-388
 388-390
 390-392
 392-394
 394-396
 396-398
 398-400
 400-402
 402-404
 404-406
 406-408
 408-410
 410-412
 412-414
 414-416
 416-418
 418-420
 420-422
 422-424
 424-426
 426-428
 428-430
 430-432
 432-434
 434-436
 436-438
 438-440
 440-442
 442-444
 444-446
 446-448
 448-450
 450-452
 452-454
 454-456
 456-458
 458-460
 460-462
 462-464
 464-466
 466-468
 468-470
 470-472
 472-474
 474-476
 476-478
 478-480
 480-482
 482-484
 484-486
 486-488
 488-490
 490-492
 492-494
 494-496
 496-498
 498-500
 500-502
 502-504
 504-506
 506-508
 508-510
 510-512
 512-514
 514-516
 516-518
 518-520
 520-522
 522-524
 524-526
 526-528
 528-530
 530-532
 532-534
 534-536
 536-538
 538-540
 540-542
 542-544
 544-546
 546-548
 548-550
 550-552
 552-554
 554-556
 556-558
 558-560
 560-562
 562-564
 564-566
 566-568
 568-570
 570-572
 572-574
 574-576
 576-578
 578-580
 580-582
 582-584
 584-586
 586-588
 588-590
 590-592
 592-594
 594-596
 596-598
 598-600
 600-602
 602-604
 604-606
 606-608
 608-610
 610-612
 612-614
 614-616
 616-618
 618-620
 620-622
 622-624
 624-626
 626-628
 628-630
 630-632
 632-634
 634-636
 636-638
 638-640
 640-642
 642-644
 644-646
 646-648
 648-650
 650-652
 652-654
 654-656
 656-658
 658-660
 660-662
 662-664
 664-666
 666-668
 668-670
 670-672
 672-674
 674-676
 676-678
 678-680
 680-682
 682-684
 684-686
 686-688
 688-690
 690-692
 692-694
 694-696
 696-698
 698-700
 700-702
 702-704
 704-706

လ

五

జ్ఞాతలు

విదా నిద్రలే నాటికరచనలో నాకు తమ ఆమూల్య
లహరి నొంప సర్వశ్రీ యం. బి. కోటేశ్వరరావుగారి
ఆంధ్రనాటక కళాపరిషత్ ఉత్తమ హాస్య పట్టుడ
యం. పుట్రాపు యం. కామ్, అంజయ యం.

శోభారాణిగార్లకు, వి. వి. లేజి
ఉపాధ్యాయ ఉద్యాయేతర సిబ్బంది ములై న
నేములు గారి, వేద
ప్రముఖ శ్వర

య దగ విద్యార్థిని విద్యా
ల ఆ శాకాంబకు, భిమా
ర్వ జ్ఞాతలు

ని నెలపు

యిప

మొదటి పదర్పణ.-

4-8-1979 తేది వి. వి, అండ్ యం. కాలేజీ వార్షి

ప్రారంభోత్సవములో ప్రదర్శించిన నటపర్ణం

శంకర్	— రాజా
యస్. కె. రావు	— యు. ఉమామహేశ్వరరావు
జగన్నాదం	— సి. హెచ్. సుబ్బరెడ్డి
ఏడుకొండలు	— టి. వి. నాదముని
ఆసుకవి	— కె. శివకాంతారావు
పిన్ పాల్	— చాగంటి
జగ్గెస్సు)	— శ్రీరామచంద్రమూ
రవి (గెస్టు	— మోక్ష
మ యు	

స్థానం

బ న

s

ప సి

ఎస్ మన్ శారదాపబ్లి టీన్
ఒంగోలు

స కాం : యం. లక్ష్మీ గారాయణ, ఎ. స్వా
: యం. బ్ర య్య

పర్ణం

సంగాలంకరణ : ఆర్. మవర ను. సింహానా,

కంట్రోలర్ : చావలి గోపి

అండ్ డైరెక్టర్ నటపర్ణం రచయి. బోయిన

ఇందలి పాత్రలు

శంకర్	:	వయసు	18-20	సం॥
యస్. కె. రాత్రి	:	వయస్సు	45	సం॥ ములు
బాబుస్వామి	:	వయస్సు	25	సం॥
వీడుకో.	:	వయస్సు	25	సం॥ ములు
అబ్బా	:	వయస్సు	18	సం॥ ములు
పి. సోమ	:	వయస్సు	45	సం॥
న. సోమ	:	వయస్సు	50	సం॥

మరియు

ముగ్గురు అతిథిపటులు

విదార్థి నిద్రలే

అది ఒక కాలేజీ ఆన్ రూము. గదిలో మధ్య
ద్వారం పైన 'పి ఫాల్ రూమ్' అని ఉంటుంది గది
కుడివైపున ఒక కుర్చీ, టేబుల్ ఉంటాయి. ఆ గోడకు
"L. D. C, S. K Rao" అని బోర్డు ఉంటుంది. ఎడమ గోడ
పైన "L. D. C జగన్నాథం" అని వుంటుంది. ఇచట కూడా
ఒక కుర్చీ, టేబుల్ వుంటాయి. ఈ టేబులుకి ఒక క్లక్కుగా
స్టూలు వుంటుంది. అది ఫ్యూన్ వడుకొండలు నీటు, టేబు
పై కొన్ని పైల్లు మరియు పేపర్లు ఉంటాయి

— తె ర లే చింది —

వడుకొండలు ఎస్. కె. రావుగారి కుర్చీని నీటుగా
తుడిచి, జగన్నాథంగా కుర్చీని చిన్న చూపు చూస్తాడు

వడు : ప్రక్కవా ఆకలిని తీరుస్తూ తన ఆకలిని తీరు
 టుంది ఈ నీటు (అంటూ యన్. కె రావు
 చూపును మరి ఇది తను తింటూ ప్రక్కవారు
 కున్నా, న్నాడులే అనుకొని వారిని అణగదొ
 లని చూస్తుంది ఈ నీటు! ఇద్దరూ గుమాస్తాలే! హు..
 ఏదో ఈ భేదం! (న్యూస్ పేపర్ అందుకున్నా,
 నేడే ప్రారంభం భయంభయం ఆర్టు ప్రొడక్షన్
 “దయా లొస్తున్నాయి జాగ్రత్త” అబ్బో ఏని
 పేరే ఇల-వుంది, ఇక సినిమా ఎలా ఉంటుందో
 పిజ్జీ తిప్పి బోసినోటి బ్రదర్స్ సమర్పించు “పళ్ళు
 రాలతాయి”

అదేసమయంలో బయటనుండి ఎన్. కె రావు ప్రవేశ
 రావు: ఆశ్చర్యంగా ఆ ఏమిటి? నన్ను పళ్ళురాలతా
 చావటరా

వడు : మి ల్ని కాదుసార్!

రావు: ఒరే! తాత దగ్గులు నేర్చుతావటరా ఇక్కడనుండి
 నేనొక్కణ్ణి, నన్ను కాక మరెవరినీరా అంది

వడు : పో బడ్డారు సార్!

రా : ఈ సంతానంపాటి గుటుంబ రావుగా ప్రా
 రా తాయన్నది కాక, పొరబడ్డారంటావ.

వడు : అయో ఈ పేరు చూడండి తెలుస్తుంది.

రావు: అందులో ఏముంటుంది నా ముఖం.

ఏడు : పళ్లు రాలిపోయాయి.

రావు : అదో మిథీ ...

ఏడు : ఇంచులో నిమాలో పేరండి?

రావు : పేపరు తీసుకొని వాడలు గొట్టావు గదటా ఏడు
ండలు. రావు నవ్వాడు. ఏడుకొండలు శృతి కలి
పాడు ఏమిటిరా నవు తున్నావు?

ఏడు : మీరు నవ్వుతున్నారు కదండీ!

రావు : ఇంకా నయం నేను ఏడుస్తున్నానని—

ఏడు : (వెంటనే నేనూ యేడుస్తానండీ.

జగన్నాథం ప్రవేశం)

జగనా : నీకే మొచ్చి దిరా ఏడ్వటానికి, పెళ్ళి కూడా కా లే
దుగా నీకింకా?

ఏడు : అమాయకంగా పెళ్ళయినవారు యేడుస్తారండీ ?
యితే నేను ఏడ్వటంలేదు గాండీ?

జగ : నీకు పెళ్ళయిందా?

ఏడు : పోయిన వేసవి శెలవుల్లో, మూన్నెల్లయిందండీ

రావు : మూడు నెల్లగా ఇంకా పైముందిలే ఏడ్వటానికి.

X రేయి ఏడుకొండలు.

ఏడు , య సార్

జగ ... నోటిను తీసుకెళ్ళి పిని పార్ గారి చేతనంతకము
చేయి చి క్లాసులో ప్పిం.

వడ : మేనేజర్ గారికి చూపించాలి కదండీ?

జగ : వారు పూరికెళ్లారు?

వడు : ఎ దుకండీ?

జగ : ఎ-ల్లావిడ ప్రసవించిందంట!

వడు : ఆఁ ఈ వయసు లో వారి భార్య ప్రసవించి దా-
ఎన్నో కాన్పం ?

జగ : అకో కాను.

వడు : కాదురా ర వుడు!

వడు : అ లే అ మేమిటండీ?

జగ : వడ్చావులే పోరా!

(వడుకొండలు ప్రిన్సిపాల్ రూమ్ లోకి పోయ్యాడు.
(జగన్నాథం, యన్. కె రావు గారి దగ్గరకెళ్ళి)

జగ : అ పెటె ఉందా?

రాజు : ఉంది (పెట్టెతీసి ఇచ్చాడు, సిగరెట్ వెలిగించాడు)

జగ : రుచికి, సుచికి, చార్మినార్ సిగరెట్ త్రాగండి.

వడుకొండలు ప్రిన్సిపాల్ రూమునుండి వచ్చాడు

వడు : చార్మినార్ త్రాగండి! విశ్రాంతి పొందండి-హి-

వడుకొండలు బయటికెళ్లాడు. ని పాల్ రూములో
బెల్ మోగింది. “ఎన్.కె.రావు,” ప్రిన్సిపా గారి
గొం మ్రోగింది గన్నాథం త తర్వాత
కె. రావు లోనికి క్లారు. జగన్నాథం ఖర్చీ
కూర్చున్నాడు.

ప్రిన్సిపాల్ : లోపల ఏమండీ యస్.కె.రావుగారు యూని
వర్సిటీ నుంచి మాన్ డర్ వచ్చింది రిమాన్ డర్ వస్తే
సహించను తెలిసిందా బి కేర్ ఫస్ట్ ఆఫ్ ఆర్ యు
అవుట్ టు నౌ హా టు బి హెవ్ అండ్ హా టు
టాల్క్ చూడు, రావుగారు వెంటనే ఆ పాస్ న ఫి
కేట్స్ పంపించు వెళ్ళు.

రావు: అలాగే సార్.

రావు బయటికివచ్చి కూర్చున్నాడు. బెల్ మళ్ళీ
మోగింది. “జగన్నాథం” సెపాల్ గారు పిలిచారు

జగ : సిగరెట్ తాగడం చూశారా యేం? లో
పాగా డు)

ప్రిన్సి : ఏం జగన్నాథం మీరు పం పు ఫారాలు వెల్ ఫేర్
ఆఫీసర్ నుండి తిరి చ్చాయి మీరు ఆ సులో
ఆడుకుంటున్నారా పర్ చెస్తున్నారా? ఇలాంటి
తప్పులు జరిగితే సహించను - వెళ్ళు.

(జగన్నాథం మెల్లగా వచ్చి కూర్చున్నాడు. యునకవి
త్రవేం చేతిలో పుస్తకాలు కాగితాలు వుంటాయి

యునకవి: కడతారు పె తారు భోజనాన్నో!

కడతారు కడతారు గాలిమేడలన్నో

వేస్తారు వేస్తారు ప్లానులన్నో

తంటారు తంటారు దెబ్బలన్నో

రావు ఎవండీ?

యువ: విద్యార్థులూ నేటి విద్యార్థులు
భావి భారత నిర్మాతలు

రావు: ఇంతకీ తమరు ఎవరండీ

యువ: నా పేరు యూ.కే.
అపడివుడూ ఆ కే.
ఇప్పుడే నేను రాక.

జగ : యు.వ అంటే?

యువ: యుక అంటే యువకవి, ఆక అంటే ఆసుకవి.

జగ : తమ రెండుకు కొచ్చారు?

యువ: వచ్చాను వచ్చాను మా పూరినుంచి
తెచ్చాను తెచ్చాను టి సి
ఇస్తాను ఇస్తాను టీసి
(టి. సి సి జగన్నాథానికిచ్చాడు.)

జగ : అంటే మీరు...?

యు : విదా నీ నేను విద్యా నీ.

జగ : అయ్యా యుకగారు, ఆవుతారా మీ ఆక.

యువ: దాగవు దాగవు సస్యం ధర్మం
సాగవు సాగవు అ యీయాలు
ఆగదు ఆగదు కాలప్రవాహం

జగ : అయీ యు గారు, సెకండ్ బి. ఎ.లో చేరా

యు : ఔనా .

జగ : మీరు స్పెషల్ తెలుగు అండి?

యువ : అచ్చేరు వందనేల?

రావు : జగన్నాథంగారు, అతన్ని త్వరగా పంపండి.

జగ : అయిదు రూపాయలివ్వండి.

యువ : అటులనా అయితే ఒక్క ఫారము ఇమ్ము.

జగ : డబ్బులి.

యువ : ఓ... డబ్బు ఈ పాత్రెను కదూ!

డబ్బులు యిచ్చును

జ : ఇస్తాను ఈ ఫారం పూరిస్తాను.

ఇస్తాను ఫారం నీకిస్తాను

రావు : వె రా నాయనా!

యువ : అటులనే నిష్క్రమించెదన్ (పోవును)

రావు : ఇలాంటి చపలచిత్తులు ఇంకా ఉన్నారాండి?

జగ : తెలుగు సాహిత్య సంకెళ్ళు వెయ్యాలంటే ఇలాంటి వారుండాలి దండీ!

ఏమకొండలు బయట అండి ప్రవేశించి, జగన్నాథం గారి పేరుతో పెన నోటిను ఉచి రావుగారి దగ్గర కెళ్ళాడు

వడు ; ఏమిటండీ అలాదిగులుగా వున్నార? పి పాల్
మయినా అన్నారేటండీ?

రావు : ఏం లేదురా?

వడు : మరేటండీ ఆ దిగులు!

రావు : ఏం లేదురా! మా మూడో అబ్బా. ను చబ్బుచేసింది.
ఇట్లో ఏం బాగా -దు వాతావణం. సరే ఈ
తేదీ ఎంతరా?

వు : అయితే మన మల్లా జీం తీసుకునేది?

వడు : ఒకటో తారీకునండీ—మీ బాధేమిటో నాకు అర్థం
మైందం ఎదు డీ అలాదిగులు పడిపోతారు? ఇది
నీజన్ కదండీ, బాటి రాస్తే పది-అయిదు-
భైరూపాయలు స్తాయి.

రావు : రేయ్! స్నిపాల్ గారికి తెలిస్తే ఏమైనా ఉండటా?

వడు : అదేటండీ! మీరు పాతకాలవుమనుషుల్లా ఉన్నారండి
మీరేం లంచం తీసుకుంటే గట్టి ధయ్ —ల్సింది

రావు : మరి లంచ కాక యేమాతుందిరా?

వడు : చూడండి సార్ ? మీకో విషం పెట్టేస్తా!

రావు : ఏం రా!

వడు ; విద్యార్థులున్నారనుకోండి! వాళ్ళు టీసీలు కొచ్చారు
అనుకోండి, మీరు చబ్బులిస్తే టీసీలు రాస్తాననటం

లంచమాతుంది. మీరు రాసి చ్చిన తరవాత వారు
పోతూ పోతూ సంతోషంతో ఇచ్చేది పారితోషికం
అదీ డబ్బే-ఇదీ డబ్బే!

రావు: ఏమిటో పోరా!

ఏడు ; కావాలంటే చూడండి, ఇప్పుడే అర్థమైపోతుంది.

రవి, రాజు వేశం

రవి : జగన్నాథంతో) మా టీ. నీలు వ్రాశారండీ.

జగ : నేను కాదండీ, వారు.

ఏడు : ఆహ, రండి ర డి నూరేళ్ళు ఆయుషు.

వి : — నీలు వ్రాశారా

రావు: మీరేక్లాసు?

రాజు: పై నల్ బి ఏ.

రాజు; వ్రాశాను బాబూ!

రవి : అప్పుడే వ్రాశారా? వింతగా వుండే!

రాజు: ఇం రెండుకోజులు పడుతుందనుకున్నాం.

రవి : ఈ గుమస్తా మంజోదురా—నీ దగ్గరెందుంది?

రాజు; పదిరూపాలుయందిరా.

రవి : నా దగ్గరో 10 రూపాయలుంది. ఇవిగోండి ఈ రూపాయలు ఉంచుకోండి.

రావు; ఆ రెండు టీసీలు వ్రాస్తే 20 రూపాయలా

రాజు: అదేంటండీ మూడేళ్ళు చదివాం-పాసయిపో-
ప్రేసుకో ఇస్తున్నాం.

రవి : టీసుకోండి (టేబుల్ పై వేశాడు)

ఏడు : నేను చెప్పాను గదండీ-మన విద్యార్థులు చాలామంది
వా . (రావు టి. సి. లు యిచ్చాడు స్టూ-
వెళ్ళిపోయారు)

ఏడు : మరి...మరి నా సంగతండీ...? (వపు తూ)

వి : అంటే?

ఏడు: మరి...మీ టీ లు సుకెళ్ళి ప్రివి పాల్ దగ్గర
సంతకం చేయించింది తనేకదండీ.

రాజు: అయితే?

ఏడు : మరి—మరి నాకూ తులమో-ఫలమో నా —

రవి : నో య్!

రాజు: అడిగావు కాబట్టి అసలు ఇవ్వం. పిచ్చి
ర్తిదకు. యివ్వాలనుకున్నాం యిచ్చాం.
పోయారు

డు : రావుతో హ—మాడండి సార్—మా
కేనుం బాగా లేదండీ.

రా : ఏమైందిరా పదియూపాయలిచ్చాడు ఏడుకొండల్కి

ఏడు : (తీసుకొని) మా ఆవిడ వీధిన పడిందండీ!

జగ : అదేమిటోయ్ ! పెళ్ళయి కి నెలలు తిరగలేదు
అప్పుడే వీధినపడటమేమిటిరా?

ఏడు : ఏమోనండి మా ఆవిడ వీధిన పడింది.

రా : వెధవా! నువ్వేమయినా అన్నావ్టా?

ఏడు : నేననాల్సిన పనిలేదండీ, ప్రతినెలా వీధినపడుతుంది.

జగ : మరి నీవు లోనికి పిలువచ్చు గదరా?

ఏడు : అదేం లాభంలేదండీ అనలు రాకూడదు.

రా : అంటే బయటవుందా ఏంటిరా?

ఏడు : ఆఁ అదే—అదే—అదేనండీ!

గ : చంపావు గదరా వెధవా!

ఏడు : అది వాళ్ళకి భగవంతుడు యిచ్చిన వరంగదండీ మీ
ప్రాంతం వాళ్ళటాగే అంటారండీ!

జగ : మీది యే ప్రాంత రా?

ఏడు : ఈస్టు గోదావరి ప్రక్కన వెస్టుగోదావరి.

జగ : యేడ్చావు వెధవా! నువ్వు నీ జ గుబల్లి మొఖ
మూసు.

అందరూ ఏ రిపని వారు చేసుకుంటారు

గ : ఏడుకొండలూ!

వీడు : ప వ్ననం

X : ఏడుకొ డలూ

వీడు వంటండి

X : వె కా పట్టుకురా?

వీడు : నే వెళ్ళనండి! పిన్సిపాల్ గారు కోప్పడతారు.

జగ : నేనంటే నీకు లెక్క లేదట్రా! నేను తలచుకొంటే ప్రమోషన్ ఆపి పేయగలను! నేనెవరో తెలుసా ప్రసిడెంట్ కాండేట్టి.

వీడు : (మైక్ దగ్గరకొచ్చి) ప్రసిడెంట్ కాండేట్ట్ లట ప్రసిడెంట్ కా డేట్-యూయపగారి ప్రమోషన్ ఇం రకూ తేల్లెదుగాని నా ప్రమోషన్ ఆవు తాడట. ఆ మహానుభావులు లక్షలకు లక్షలు కుమ్మరించి విద్యాదానం చేస్తూవుంటే వీళ్ళేమో నేను ప్రసిడెంటు కాండేట్టి. నేను సెక్రటరీ కాండేట్టి ని వీళ్ళ ప్రతాపం చూపుతారు చద్దిముండలు.

జగ : రేయ్ యేమిటా గొణుగుతున్నావ్?

వీడు : అబే యేం లేదండి! మా ఆవిడ గురించి ఆ చిస్తున్న ఇంటిదగ్గర ఒంటరిగా యేం చేస్తూ పాపం పిచ్చి పెల్లాలు.

జగ : నో సుకొని కాఫీ పట్టుకురా!

(ఏడుకొండలు బయటికి వెళ్లాడు. ఎవరు పని వారు చేసుకుంటూ ఉన్నారు. బయటనుండి యువకవి అప్లికేషన్ ఫారం తీసుకొని వస్తాడు. మరొకచేతిలో కలం ఉన్నది.

యువ: ఆర్యా!

రా : అడుగో! కవిశేఖరుడు! కవిరాజుగారువచ్చారు మళ్లా!
; యువకవితో యేంటి మళ్లా వచ్చారు పూర్తి చక్కారా ఫారం ?

యువ; పూరించుట యనునది తదుపరి అం ము! ముందు యిచ్చుట నాకు ఒక చిన్న సందేహము వచ్చుచున్నది ఆర్యా!

జగ యువ కవిగారు ఆరా యేమిటయ్యా.

యు మిను లన్ అయ్య! య్యా! అనుటకంటే ఆర్యా అను-మించిది కదా.

జగ : ఎంగుకండీ! సార్ అనండి, అనలుసిసలైన యింగ్లీషు మాట ఉందిగా?

యువ; కటకటా! ఎంత అవమానం? ఎంత అవమానం?

రా కట టా ఏమిటండీ?

యువ: కటకటా అ టే అయ య్యో అని అం.

; మరి అవమాన మెవరి ండి?

యువ ంకెవరికి. మీకే,

జ ; ల్లాచ్చి గుడ్డునెక్కి ంచిందట. అలావుంది నీ ప హారం.

యువ : పిల్ల గ్రుడ్డు నెక్కించివన్! గ్రుడ్డు ల్ల నెక్కించివన్
... మాత ఒటిగుర్తు చుకొన లెను!

రా మిట

యువ : ఏదే మేగినా

ఎందుకాలిడినా

పొగడరా నీ తల్లి

భూమి భారితో

ఆ మహాకవి పల్కిన పల్కులను మనంతూచాతప్ప
ఆచంచవలెను గదా?

జగ : యువకవిగారు మీరీ పద్యమెందుకు చెప్పినట్లు?

యు : చిరున చిందించు చెలి చెంతనుండ

తభుకు బెభుకులు వొట్టుకు రంకులాడి నీకేలయన్న
తేనెలూరే తెలుగు యుండగ

ఎగిరెగిరి పడునట్టి ఇంగిలీసు మనకేల?

జగ : “సార్” అన్నందుకు ఇంత కవిత్వం చెప్పావ
మాట ఇంతకీ నీ సందేహమేమిటి?

యువ : ఫారం చూపుతూ ఈ రెండన కాలంలో
పేరు వ్రాయమన్నారు ఎలా?

జగ : ఎలాగేంటండి మీ నాన్నగారి పేరు వ్రాయండి.

యువ : అంటే?

రా : అంటే ఏమిటండి మీ నాన్నగారి పేరు వ్రాయ

యువ : అదికాదు ఆర్యా—(నాలుక కరిచి)సార్ నాంబర్

మిడియట్ సర్టిఫికేటులో రొయ్య మిసాల
రోశయ్యగారు అని వుంది.

జగ : అని వుందీ ఏమిటి? రొయ్య మిసాల రోశయ్య గారు
మీ తండ్రిగారు గారా?

యువ: బేనాను రోశయ్యగారే మా జనకులు.

జగ : పైయిల్ మార్స్) మరి సందియ మేల

యువ: సందియము లేకేం వుంది వుంది. మా జనకులై పట్టు
వంటి శ్రీ రోశయ్యగారు నేను ప్రథమ బి.ఏ. చదువు
చుండగా మరణించినారు.

X : ఐతే ఆ కాలంలో “రొయ్య మిసాల రోశయ్య గారు
అని వ్రాసి బ్రాకెట్టులో లేలు” అని వ్రాశాండి
సరిపోతుంది.

యువ: మరియొక్క సందియము!

X ఏమిటి?

యువ: మాజనని—అంటే నా ల్లిగారై ప శ్రీమతి రొయ్య
మిసాల సావిత్రిగాయి మరలా ఈ సంవత్సంలో
వుండాకోరు పుల్లయ ని పరిణయమాడింది. మరి
ఇప్పుడు నా మొదటి తండ్రిగారై నా రోశయ్య గారి
రు వ్రాయాలా లేక వుండాకోరు పుల్లయ్యగారి
రు వ్రాయాలా?

: మీ మొదటి తండ్రి రోశయ్యగారి లే వ్రాయండి.

యువ: మరి యిచ్చట కు ము ఎలా వ్రాయాలి?

జగ : మీ కులమేంటి

యువ: ఏ లమ చెప్పేది ఎలా చెప్పేది?

రా మీ కులమేంటో చెప్పవయ్యా!

యువ: మా నాన్నగారు రో య్య లంబాడి కులానికి చె దిన
వారు_మా మదర్ సావిత్రమ్మగారు త్త బ్రాహ్మణ
కులా చె దిన కా త. మా రెండవ తండ్రి అంటే
క్షత్రియ ఫాదర్ వుండాకోరు పుల్లయ్యగారు నా
ఈ కులానికి చెందారు.

జగ : నా ఈ కులమేంటండి రావుగారు.

: అంటే ముంగలి గామాల!

యువ: బేనాను మరి ఇప్పుడు ఏ కులం వ్రానేడి?

జగ : రోశయ్యగారి కులమే వ్రాయండి.

యువ: ఏమంటే వ్రాయవలె?

జగ : వారు మీ నాన్నగారు గనుక.

యువ: ఏం మా తల్లిగారి కులం ఎందుకు వ్రాయకూడదు?

జగ : అయ్యా! యువకవిగారు తండ్రి ఏ కులానికి చెంది
వారైతే ఆ కులం వ్రాయుట మన ఆచారం.

యువ: తల్లిగారి కులం ఎందుకు వ్రాయరాదు అనేది నా
వాస.

రా : తో మేము వాదించలేము నాయనా!

యువ: “అల్లుడెప్పుడు బల్కు ఆడంబరంగాను

న కుండు బల్కు చల్లగాను—”

అన్నరు వేమనగారు తెల్సా!

రా : తెలియదు! మాకు మా మేష్టమిగాను నెచ్చలేములే!

యువ : అందువల్ల నే నీ విట్లా నమ్మకానికి ...

జ : యువకవిగారూ — మీను — కోరితాను...

యువ : సందియమేలే! నీ మనసులోని భావ మెప్పుడు వాటి!

జ : కొంచెం బయటి కెళ్ళతారా?

యువ : ఏమంటివి? ఏమంటివి? మమ్మల్నీ ... నాకు నీవు
మంటివా? ఎంతటి అసమానం! ఈ కవిత్వమునా
ఈ వరాధవం?

రా : (నవ్వుతాడు)

యువ : ఏమిటా నరిహాసము! ఎక్కడనుండి చూడండి నీవు
వికవికలు? కా లేక నీ నన్ను నమ్మకానికి వచ్చినది
లేదు గదా? అసలు నీ వచ్చితిని నీ కవిత్వం? నీ వచ్చి
తిపో! ఈ ఫార... నెలా కోసవలె? ప్రతి మనోభావం
నేనేల వీరి కోరికల వలె! కాబట్టి... నీవు
చూచి వీరు ఈ ప్రాప్తులు, ఈ మాటలలో ప్రయోములు
నన్ను గాంచి ఈ మాటలవలె. అనిపించినవో!
బయటినుండి ఈ మాటలకు రోజు మా ప్రాప్తి... నీవు
లా ప్రతిమలా నీవుగివో తాను... నీవు... నీవు
దాల బొమ్మలు... దేవతాగ... నీవు... గాంచి...
ఓహో వీ రేకదా నీ భావం నీవు! మామామా!

కాంపేండర్ : సా...సార్ ఆయాసంతో

రావు మధ్యలో సీ వెవరయా

కా నా రు భయం రావు...స్తుంది కా పేండరు
...ం.

జ : కేం కావాలి నాన్నా?

కాం : మీరు కావాలి. యువ కవి చూపుతూ

రావు ఆయ్యా భయంకర బాబూ! ఆయన యువకవిగారు.
ఇప్పుడు మయసభ ఏకపాత్ర వేస్తున్నారు. ఇంతలో
మిర్రోచూరు పానకంలో పుడకలాగా!

కాం : మీరు యువకవి గాదండీ! పిచ్చాసుపత్రినండి పారిపో
యొచ్చారు. మంచి ట్రాడికారి కాని మతి స్థిమితం
లేదు. ఇతనికోసం యీ రోజు ఉదయంనుంచి వే
వెతికే సాగరపుడుతుంది. ఎవరో కుర్రాడు చెప్పాడు
ఈ మహా మయిక్కడ ప్రత్యేకమయ్యాడ,
పోదాం పడడి హాస్పిటల్ కి...

జగ : ఇప్పటిదాకా యువకవికంటూ కవిత్వం చెప్పి చె
యనుగోల చేశాడు గదండీ కాంపేండరుగారూ.

కాం : గూడువ నే తన ఇష్ట మొచ్చినట్లు మాట్లాడతాడు.
ఒక్కొక్క సారి ప్రక్కనున్న వారిని చితకగొడతాడు
సార్...

యువ ఎవరు నీవు? అవ్వదికాల్పలకుండవా? యముండవా
ఉత్తముండవా! సాతకుండవా?

గాం నేను నరుండను నాయనా!

; నుండవా? అయితే మిమ్ములనీ నమ్ముతానురా

నరుడా వానరుడా!

; ఆ వానరుడ... వానరుండా...

హహహ! మేము చక్కనడే నీ గొప్ప (అయితే నీ పోషా
వుంటాడు)

: వెళ్ళొస్తానండీ.

దయచేసి అతనితో కలిసి రావండి.

సర్వీ) అలాగేనాకో! (వెళ్ళాడు)

o విచిత్రంగా ఉందా?

అత మాటల్లాగే అలా చేసినా మూడూ తిరుగుతుంటుంటు
తిరుగుతుంది.

రి కనిలో వారు నివాసము గూర్చు. అయితే నా...
o క పవేశం.

గాని కనిటి మాస్తా ఎవరంటి?

డండీ... అంతా బిజీలో వున్నావ్. (తెచ్చి
ఫ న్, ఎలా న్నూ, ఊరేగింపులు చేపట్టి మానా
o లు, ఆ... దావుడిలో... పట్టి ఎ...
య్యటానుండీ.

షX గాండీ?

శంక: o వ్రగారా-నమస్కారముండీ కామన్నారా!

రావు: గులేండి.

శం : మీతో కనుండి వచ్చాను. ట ముంచినా పా
ముంచినా మీదే భాం

రా : అ త ముఖ మైన పకోటి

శంక : చూడ డి రా గారు యి . ప- శాం-
ఇందులోనాతో బ- గారి
ఇదుగురి రేపు జ - యే పరీక్షలో ఒకే
పడేటట్లు చేయాలి.

రా : అదేలా సాధ్యమండి!

శంక : మీరు చేయగలరు, మీ కష్టాన్ని మేము ఉంచుకోము
ఇదిగో అడ్వాను 50 రూపాయలు ఉంచండి.

రా : నావల్లకాదు శం రం.

శం : ఎందు ని

రా : ఈ విషయ ప్రిపాలోగాకి తెలిస్తే నా ఉద్యోగ
పోతుంది. అసలు చెప్పాలంటే చేయటానికి ఏ
పడదు. తర్వాత 7 ఎస్తుందిగాని 0 రాదుగా.

శంక : నో! నో! మీరు తప్పక చెయ్యాలి, చేసి రాలి.

రా : చేయకపోతే?

శంక : మరి తులు విషయస్తాయి. నేనెవరో తెలుసా రెడ
వందల ఎకరాల భూస్వామికి ఏకైక వారసు
డబ్బులో వుట్టాను డబ్బులో పెరుగుతున్నాను.
తలచుకుంటే నిన్నే మయినా చేస్తాను.

రా : ఏం చేస్తారు?

శంక : హుక్ యే చేస్తానా? రెండురోజుల క్రితం సెకండ్
బి. కామ్. కైలజ టి కొస్తే నిర్లక్ష్యంగా

డావు.

రా : ఆ! నేనా?

శంక : అంతేకాదు మూర్ఖులిస్తుకోసం వదిల ప్రతివారిని
5, 6 సార్లు తిప్పుకున్నారు. రజనీకాంత్ దగ్గర 10 రు.
లంచం అడిగాడు అవునా

రా : రజనీకాంత్ నా లంచం అడిగావా?

శంక : కాండిలేషన్ పడ్డవారికి పడకుండా చెసి 10 రు. తీసు
కుంటున్నావు.

రా : ఆ! ఆ నీబు నాదికాదు.

శంక : హా హా హాయి పుట్టిన కు తు - మలేకు.
కాని నాప నీవు చేయకపోతే, నీ పాటి యి
నీవు చేసి ట్లు సాక్షా ధారా అ టీషన్ ప్రి
పాల్ గారి కేబుల్ పై ఉంటుంది.

రా : ఆప చేయవద్దు పిల్లలు లవాణ్ణి.

శంక : చూపండి రావుగారు మీరు చాలా ముదివా .
మడిగ న్నకొ కూర్చు కు లా ధ లేదు.
నాకును ఉబ్బి పా రును నం యీ
పుల్ గుని చే రం కు డ్వా 5 రు. నా
పూ అయితే 50 రు. వం యం మ మేమున్నా

రా : మరి అనిపించుకోవటం చాలా వ్వుం. కా చె అని
పించుకోవటం క్షణం పుటదు.

శంక : అయితే నాప చేయవు రే - టి పి వా - గా
ఎదురుగా నే స్థు , లబ అవు. సబ్రల కు బజారు
పాలవుతుంది.

ర వేగ గా వెళాడు. అతడు క్రితమే ఫ్యూన్
ఫీల్ వచ్చి వుంటాడు పై డైలాగులు ప్రతిధ్వసి
స్తాయి. రావు భయపడుతుంటాడు. జీని పాల్ గారి
బెల్ మ్రోగింది. ఫ్యూన్ పోయాడు లోని. వెంటనే
రావుగారి దగ్గ కు చచ్చాడు.

వీడు : ఈ ంఘటనంతా ప్రివి పాల్ గారు విన్నారట మీరేం
భయపడనద్దన్నారు.

రా : నన్నారా మహానుభావులు.

(గన్నాం కాఫీ త్రాగుతున్నాడు. అంతా కాఫీ
ఇంతలో ర్నిలు ప్రవేశం

ర్ని : అయో ! లోపలెవరం

వీడు : పో పో య్యా అడుక్కుతినేవా ఫీకి మా ఆఫీసే
దొరికిందా—పో పో—

నరి : అదేంటండి...మీకళ్ళకి నేను అడుక్కుతినే వాడి
లాగున్నానా బాబు. మా ల్లగాడు ఇక్కడ నదుము
తున్నాడు కదండి.

వీడు : ఆ! మీ అబ్బాయి ఈ కాలేజీలో చదువుతున్నాడా
అయితే ర డి రండి.

జగ : ఎగాదిగా చూ వ పూరండి మీది?

ర్ని : మా ఊరేనండి.

వీడు : అదే మీ పూరిపేరు చెప్పండి!

నరి : తోడవ ర్తివా పాలెం.

జ : తోడవ ర్తివా పాలె అదెక్కడా?

నర్ని : అదేన డి బొడ్డో పాలెం_ందండి.

వడు : బొడ్డొరిపాలెమా ఇదెక్కడ

న : ఎగుడు దిగుడొరిపాలెం క్రిందేక ండి. భలే ప తు
లండి మీరు. బొన్న నేనా, నజ్జనేనా, బారడు
బారెడు కంకులు దిగుతాయండి అ లు పుగాకు
రంగు రావాలంటే ఈ మూడు ఊరే ండి. యిదు
పంతులూ మా ఊరి నెయి ఎప్పుడన్నా తాగారూ
అసలు ఈ ఊరి బేమ్మల మా పూరి నెయ్యి
గదండి తాగేది.

జ : ఇంతకీ మీ అబ్బాయి పేరే టి

న : మా శంకరమండి.

వడు : ఏం చదువుతున్నాడు?

న : బి. కాం. నదువు తున్నాడండి.

జగ : ఎన్నో వత రం?

న : మూడో యేడండి. ల్లగాడు మా ర్జగు టాడు—
అద తా వాళ మొక్కట్లు.

జగ : కొంపదీసి బి. కాదుగదా మీ ఇంటికే పంటి

రి : నాపేరు బుడంప న ంలు—మావాడిపేరు బు వల్లి
శం ర .

రావు : జగన్నాథంగానూ, కొం దీ ఇ దాకొచ్చిన కరం.
కాదుగదా! 20 ఎ రాల 2 డబ్బులో పుట్టా
నన్నాడు, డబ్బులో రిగానన్నాడు.

జగ : ఆ శంకరమేనండి—ఈశంకం. పై నల్ బి .ం నె . 4

ర్పి : ఏటండి ఎకరాలంటునా రు శ కం మంలు 20
అసలు కధేంటి. కమా. 12 ఇదుగో ప తులూ,

నీళ్ళు యిస్తారా
కొండలూ, అత తీసుకెళ్ళి మంచి నీళ్ళు
వయ్యా ఇద్దరూ బయటికి వెళ్ళారు
తెర వెనుక

“జిందాబాద్ శ కర — జిందాబాద్”

“జిందాబాద్ ప్రవీణ్ కుమార్ — జిందాబాద్”
డెంట్; కేయ్ ఈ గోడ ఎ దనుకున్నారరా, మీరు
రాయటా ?

నూడే ఈ గోడ మీ బయటా ?
నూడే ; తెలకాయ పో వలె.
కొట్టుకుంటున్నారు, కే లు, శిబ్దాలు

: నేజీపై :

గమాస్తాలు అటూ ఇటూ తిరుగుతుంటారు, యేడు
ండలు కరుగెత్తుకుంటూ ప్రవేశం. బెల్ మోగును.
చాలా గూములోకి వెళ్ళాడు ఏడుకొండ.

పిని : మ గో ?

ఏ : ఏం లేదండీ. కా లేజీ బయట గోడలేదండీ, దానిమీద
ళ్ళు వాళారని వాళ్ళు, వాళ్ళు వ్రాశా ని వీళ్ళు
కొట్టుకుంటున్నారండీ.

ప్రిన్సి : అలాన అయితే వెళ్ళు.

(డకొండలు బయటికొచ్చాడు)

రావు : ఏరా ఏడుకొండలూ...! ఏ రికి దెబ్బలు తగలలేదు
గదా?

ఏడు : దెబ్బలు గలట మేంటండీ. అటు ముగ్గురూ యి

ముగ్గురూ పడిపోయారు గదండీ. పడిపోయిన ఈ
ఆరుగురి అందరూ క నీ ఎత్తుకెళ్ళా రండి అన్నతికి.

జగ : మరి శం రంరా?

వడు : వస్తున్నాడండీ.

జగ : వాళ్ళ నాయన వచ్చాడని చెప్పావా?

డు : చెప్పలేదండీ. ఆడక పోవాలంటేనే భయమేసి ది—
కర్రలు-కటార్లు-డాల్లు-డమారాలు ... అమో,
అయ్యో...

శంకరం ప వేం

శంక : రావుగారు, ఏం చేశారు మాపని? ఇదే జగన్నాథం
గారైతే లంచం ఎంత తీసుకునా పనిచే డతారు
అవునా జగన్నాథంగారు? జగన్నాథంతో

గ : అది సరేగాని, మీ నాన్నగారు వచ్చారు.

క : హాహా...మా నాన్నగారు రావ మేమిటి ఉ
ఒక్క కారుని నేను చ్చా, 10 రోజుల 0. ఇక
ఆయన కారులేందే కాలు బయట టరు లా
మా నా వచ్చారంటే న ను.

వు : మీ దేవూరు శంకరం?

: టి. వి. పాలెం!

: అంటే తోటవర్తివారి పాలెం కాదు దా!

వు : ఆ! (ఆశ్చర్యం-సందిగ్ధం)

గుడ్డలమూట, ఒంటిపై చొక్కా దు, బటలలను
మీ ఫాదర్ కదూ!

శంక : బంకి తమాయించుకొని హాహా! పొర డ్డారండి

మీరు. అ ను మా పాలేరులెండి. ఎవరూ ది
మొక్కులేని వాడయితే వచ్చి మా పంచ
వుంటాడు.

(సర్పింలు ప్రవేశం)

సర్పిం: రేయ్! రేయ్! సెంకరం నేను పాలేరునురా?
పాలేరునా? బెనులే పా రునే! ఎండకుఎండి, వా
తడిసి రెక్కలు ము క్కులుగా చేతులూ ప గీ
నాలీ చేసి, రూపాయి రూపాయి ముడివే వంగ
లొందలూ నీకు పంపుతున్నానే—ఆ నేరాని
పాలేరును కదా! పాలేరునే. నువ్వయినా బాగుపడ
తావ నల్లగ నూత్రావని ముక్కిపోయిన జొన
ంకటి తింటూ న్ను తవాణి చేశారా..
అ దుకే... అందుకేరా నేను పాలే . మరిడారం
తిరిగి పేడవేసి పిడకలు చే , అ వాటితో
ల్కుసొక్కలు కట్టి చేదే మీ అమ్మ...?
దాన్నేమంటావు?

శం : నాన్నా!

రిం: హూ! కన్నతండ్రినే పాలేరన్న నీవు. మీ అమ్మని
మాత్రం ఎందుకనవు-అది మీ ఇంట్లో పనిమనిషిరా
మీ ఎంగిలి చాలు తోమి బతికే పనిమనిషిరా

o నానా

గ : మీ బ్యాని రెండు తరముల జా చెల్లించా..

రిం : ! ఏ టిరా ఆ టు ది? అది జమేనటరా!

శం ఫీజు ల రూపాయలు తెచ్చా

అవి ఏ చేశావు వాని ఏ గ గ పాలు చేశావు
 శం : ఖర్చు అయిపోయి.
 నం : ఏటిరా
 ం : న

నర్సిం: ! నాకు తెలుసా నువ్వు ఎక్కణ్ణో బుట్టి
 గట్టి పుట్టావు. దా ఎంత బడదో
 కళ్ళారా చూశానురా ఒరేయ్ మేము డబ్బులు
 తుంది దేనికిరా? దేనికి? ఇట్టా సారాలు, బ్రాదీలు
 త్రాగమని కాదురా! పండి చదువుకోమనిరా ఇట్టా
 ఎలకనలో తాగి కొట్టుకోమని కాదురా మేం పది
 తెలివి నేర్చుకోమనిరా! ఎలకనులు ఎవరికిరా, గొ
 శ్చకి- గొప్పోళకిరా! ఎలకనీలు కూటికీ గుడ్డలే
 మనలాటోల్లందుకురా ఎలకనీలు?

శక : నాన్నా!

ం: ఒరే! మనకున్న ఆ డొరేటి రెండేకరాల భూమి
 పోయిందిరా. హరిజనులు శస్త్రాలకోసం అల్లు
 పెట్టుకుంటే ఈ సభుత్వం శుభ ఆరెండే రాల్పి
 వాళకిచ్చిందిరా ఆ రోజు లక్షరూపాయలు కతే
 నీ చవువుకోసం ఆపారా! ఇప్పుడు అది కూడా
 పోయిందిరా

గుమాస్తాలయ

అయ్యో! లేనోళ్ళ గర్గర తీసి లేనో బం
 నాయమా మీరే సెప్పండి ఒరేపచ్చయినా
 ట్టావటరా?

శంక జాక ను కాని పక్షకు వెళ్ళుదు.

నాం; ఆఁ! ఏంటిరా! ఏం? పక్షులెల్లాటానకేం? ఆపనిమాత్రం
సెయ్యకు బాబు. నువ్వు పరీక్షకుపోలేదని తెలిస్తేమీ
అమ్మ సచ్చిపోయిరా. నాకొడుకు బి కాం. చదు
తున్నాడని, ఈ స వ స్సరం పాసయి వస్తాడ ఇంకా
ఎంతో పెద్దనదువు నదివి గొప్ప ఉదా గం సేతాపని
ంద చెప్పరా ఆ పిచ్చిది. ఇప్పుడు వు
రీక్ష ని తెస్తే ఆ చ్చినాని గుండెపలి
చ్చిపోతుందిరా ఒరేయ్ పరీక్షకి పోతాని
సెప్పరా యనా!

నర్సి: హుహుహు చం లోని మూట విప్పతూ చూడరా
నువ్వు పరీచ్చకి తావనీ, కట్టపడి చదువుతావనీ ర
సింఛిపోతావని మీ అ నీకు మినపుండలు సెన
పంపిందిరా! నీభయ్యునత్తుకోనంరా! (గుమస్తాలలో
అయ్యా మీరయినా సెప్పండివాణ్ని పరీచ్చ వె
మని సెప్పండిబాబు మీ కాళ కుట్టుదణ్ణం పెడతా
ఆడ్ని పరీచ్చ కెళ్ళమనండి రంతో) ఒరేయ్
సెప్పరా! పక్షులె తాన ప్పరా!

విసిగి చకు నాన్నా!

పాల్ ప్రవేశం

నర్సి : ఒరేకాబు కాళ పక్షుంటా నా ముఖం
నూ సెప్పరా. పక్షుకు తాన ఒక్కసా
సెప్పరా నీ కాళు పట్టుకు టాను.

శంకర్ ప్ర
కొనా

న క

ని

కన్

స: ఈ దేశంలో తండ్రి చేత భు పట్టించుటం
తోనే ప్రారంభించావు. రే జ దేదోంది.
తక్కి ఏం యింతుకున్నావ్

శంక : నేను వరీక్షకు వెళ్ళలేను సార్.

స: శంకర్! పెగా అరచి శం ర్ చెప్పపై ఛెళు న
కొట్టాడు ంకరు గిరున తిరుగుతూ క్రిందపడి
పొయ్యాడు

స్ప: అయీ ! ఆడ్డి కొట్టకండి

స: నును చూపుతూ హు...చూడరా ఆ స్న
డ్రి హ దయాన్ని, ఆ కన్న ండ్రి మమకారాన్ని
చూడరా నిన్ను ఒక దెబ్బ కొడితే ఆ హృదయం
ఎలా విణవిలాడిపోతుందో ఒక సా చూడరా! నేను
కొట్టిన దెబ్బ నీకు కాదురా లింది ఆ కన్న తండ్రి
హృదయంపైని తగిలింది

సరింటు మాఖంలో రంగులు మారాయి. శం రు
క్రిం ండ్రినాడు ప్రిన్సిపాల్ మధ్యలో వున్నాడు.
లెట్టన్నీ ఆరిపోయాయి ఒక్క "స్పాట్ లైట్"

మాత్రం నాలుగు ముఖంపై పడింది—తె
కామెంట్]

కామెంట్: ఇతనొక కన్నతండ్రి— ప్రకన్నతండ్రిల
ఇతనూ నన్నాడు ఎన్నో కలలు ఊహించుకున్నాడు
ఎన్నో ఊహసాధాలు! అవన్నీ ఎండమావులుగా
మా పొయాయి చివరి తనరక్తం పంచుకు పుట్టిన
బిడ్డలు “నునా తండ్రికాదు! ఇతను మా పాలేదరు”
అన్నాడు అయినా ఈ చూపులో ఆ బిడ్డ ఉన్న
ఆత్మీయత, మమకారం ప్రేమ—ఇంకా...ఇంకా...
కొన్ని మిట్టాడుతూ ఉన్నాయి మరి ఇతనూ...

స్పాట్లైట్ లో కరువుపై ఖడ్గతూపుంది.

కామెంట్: కన్న తండ్రి తన తండ్రి అ చెప్పకొనుటకు
అవమానంగా భావి చిన విదా కన్న తండ్రి
“పాలేదరు” అని ఒక చ్చని బిడ్డను ప్రపంచ
నేటి మ విదా స్న ల్లిద్రాడులను మోగించి
కాలే చదువు అనే ఒక చ్చని చక ని పా
చాటున జూదం ప్రాదీ, విన్నీల మత్తు చ్చి
హాయిగా ద్రపోతున్నా నేటి నాగరిక విద్యార్థి
ఇతనే దూ ఆ విదా యీ త్రాగుబో
భావిభారతనిరా త యీ యగుబోతేనా నవ
మహాద ని త?

— లైట్లన్నీ వెలిగాయి

౦ ర్ నో—నో... స్త్రా

: ౦ ర్ ! కొవ్వవత్తి తను పోతూ పరు కు వెలుగును. దిస్తు ది గంధపు చె. తను అ గిపోతూ అ దరి చల్లదనా. అ స్తు ది ఈ స్వతంత్రీతే శం ర్ తో కు చి నశి పోతూ కూడా నీకూ, భవిష్యత్తునూ ఒక బాటను వెయ్యాలని ఆరాచపడుతుంది. కా ౦ ర్ ! నీవు మూత్రం ఆ తండ్రి ఆరాటాన్ని ఆ హృదయంలో జరిగే పోరాటాన్ని గురించి ఎప్పుడయినా ఒకసా ఆలోచించావా? లేదు-నువ్వు ఆలోచి చవు? నీకనలు హృదయం లేదు. నీ హృదయం పాపాణంగా మా ఒక సజీవ శిల్పానివి—నీవు మనిషి కావు.

క : సార్ ! క ఆపండి. సార్ ! మీ మాటలు కొండా దెబ్బల్లా గిలాయి. నా జీవితాన్ని మార్చాయి సరింలుతో నాన్నా క్షమించు ఆసరాని మాటలన్నీ అన్నాను. ఇప్పటిదాకా గ్రహణం పట్టిన చంద్రుడిలా, గమ్యంలేని గమనంలా ఉం నా పరిస్థితి మావ్వరు గారి ఆవేశం, మీ ఆరాట ఆవేదన మ్మనిద లేపాయి. ఇప్పుడే నేను నిద్ర లేచాను నేను ఎటమేగాదు నాలాగే నిద్రపోతూ వున్న ఎందరో విద్యార్థుల్ని నిద్రలేపుతూ...నాన్నా! నన్ను క్షమించండి. మీ కలలకు ప్రతిరూపంలా మీ ఊహలకు ఊపిరి పోస్తాను—నేను పరీక్షరాస్తాను ఫస్ట్ క్లాస్ లో

పావుతాను. రావోవు తరాల వారికి ఆదర్శ విదా
గానిలబడతాను...

తండ్రి కాళ్ళపై బడ్డాడు

నరి : శంకర్‌ని లేపుతూ బాబూ!

ంక : నాన్నా!

సర్పిం: 0

శంక : నాన్నా! ఆపా యతగా కా లింత స్నిహా

తృ గా శ్వాస వీల్చి కళ జోడు సి రుతుడు
కున్నాడు

లైట్లు ఆరిపోయాయి

ACC. NO.
15886

తెర

899.8132
VEN.

రూ. 5-00.

అఖిలాధ్ర నాట సమాజములు, ప్రేక్షకులచే శ్రేహభావ
 ఆ పించుకు ఆంధ్ర దే మ తటా వి యయాన
 సా స్తున సభోయిన వెం టే వ్యర్థగా
 నాట ములు, పూర్తి హాస నాటికలు

రామరాం లో రాబందులు	నాం	8-0
ప్రేమకుంకె		8-0
కిరాయి మనుషులు	"	8-
పగబట్టిన త్రాచు	"	8-
మురు ముగ్గురే	"	8-00
ఆర మంటలు	"	-0
రుద్ర జ్వాల	"	-00
ప్రేమ పిపాసి	"	8-00
మాయదారి మ గాడు	హాస నాటిక	5-0
మాకు కెళ్ళికావాలి		5-0
చట శి చేయబడును	"	5-00
అల్లుడొచ్చాడు	"	-00
ఇచ్చట ఉగ్రాలమ్మబడును	"	-00
విద్యా నిద్రలే	"	5-00
అవి నీతి నీకు దిక్కెవరు	"	-0
ఈ బ్రతుకు మాకొద్దు	"	-
నగ్న సత్యం	"	
దొందా	"	5
స్వామీనికీ సమాధి	"	5-00

కావలసిన పుస్తకం ధరతోపాటు రిజిస్ట్రేషన్ ఛార్జీ రూ. 4-0 కలి
 ముందుగా యం. టి. యండి.